
Erling Petter Saltvedt

MINNEORD

JØRAN HJELMESÆTH

LINE KRISTIN JOHNSON

STIG ARNE KJELLEVOLD

KENNETH KNUTSEN

RANDI STØRDAL LUND

DAG HOFSTØ

Alle var glad i Erling. Kollegene elsket ham, og pasientene forgudet ham. Erling Petter Saltvedt døde 10. januar 2023, 90 år gammel.

Sykehuset i Vestfold var Erlings andre hjem i over 50 år, og arbeidsdagen tok de fleste av døgnets timer. Erling var en av landets første nyreleger og startet nyreerstattende behandling (dialyse) ved sykehuset i 1969. Han ledet

nyreseksjonen i mange år. I tillegg rakk han å bli en av landets første fedmeleger og jobbet flere år ved Senter for sykkelig overvekt og Seksjon for hormonsykdommer før han pensjonerte seg, 86 år gammel.

Erling var både faglig sterk, ujallete, humorfylt og en svært god rollemodell for oss andre. Når det gjaldt kunsten å kommunisere med pasienter og pårørende var han eminent. Erling fulgte i praksis Kierkegaards råd om kunsten å hjelpe: «For i Sandhed at kunne hjælpe en Anden, maa jeg forstaae mere end han – men dog vel først og fremmest forstaae det, han forstaaer.»

Pasientene hans fortalte at de opplevde seg sett og hørt og at han brydde seg i stor grad om deres dagligliv ut over selve sykdommen. Likevel understreket han alltid at pasientbehandlingen måtte være kunnskapsbasert og av høy faglig standard.

Erling viste omsorg for alle, uavhengig av status og posisjon. Han var en aktiv lytter og viste ektefølt interesse for samtalepartnerens meninger eller utfordringer. Vi husker godt alle de vennskapelige og fortrolige samtalene med Erling. Disse virket som balsam for sjelen mot store og små problemer i hverdagen.

Ingen kunne trollbinde sitt publikum som Erling, og vi glemmer aldri hans utrolig morsomme og spennende historier fra fjern og nær fortid. Noen av fortellingene var så spektakulære at de virket *for* utrolige til å være sanne, inkludert hans spesielle opplevelser som ung lege. Historiene var imidlertid så levende og godt fortalt at vi får slå oss til ro med at vi aldri får vite hva som var fleip og hva som var fakta.

Erling var også over gjennomsnittlig interessert i fysisk fostring, både som blodfan av Rosenborg og som aktiv mosjonist inntil det siste. Han trente regelmessig, gikk lange turer på ski og spilte bedriftsfotball i mange år. Som fotballspiller utviklet han imidlertid et rykte som en råtass som sjelden lot seg stoppe – og han pådro seg både dommertilsnakk, gule og røde kort.

Savnet etter Erling vil være stort blant både pasienter og kolleger, men vi tar med oss alle gode minner og det han har lært oss om mellommenneskelige relasjoner.

På vegne av kolleger ved Sykehuset i Vestfold.

Publisert: 20. februar 2023. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0047

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 2. juli 2026.